

Ο περί της Λήψης Έκτακτων Μέτρων στον Τομέα του Τουρισμού Νόμος του 2020 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 59(Ι) του 2020

ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2020

Προοίμιο.	ΕΠΕΙΔΗ, η έξαρση της πανδημίας της νόσου COVID-19 έχει δημιουργήσει κατάσταση έκτακτης ανάγκης στον τομέα της δημόσιας υγείας, η οποία πλήττει τους πολίτες και την κοινωνία ευρύτερα και προκαλεί κλυδωνισμούς στην παγκόσμια και εθνική οικονομία,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, τα διάφορα μέτρα ανάσχεσης της εξάπλωσης της νόσου COVID-19 που έχουν ληφθεί από την Κυπριακή Δημοκρατία σε πλήρη συνάφεια με τις οδηγίες του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, όπως είναι τα μέτρα κοινωνικού περιορισμού, κλείσιμο ξενοδοχειακών επιχειρήσεων, απαγόρευση ταξιδιών από και προς την Κύπρο, έχουν ως στόχο τη διασφάλιση της προστασίας της δημόσιας υγείας και ότι ο κλυδωνισμός θα είναι όσο το δυνατόν πιο σύντομος και περιορισμένος,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ως αποτέλεσμα των προαναφερόμενων έκτακτων μέτρων ο τομέας του τουρισμού επηρεάζεται σε σημαντικό βαθμό με ακυρώσεις οργανωμένων ταξιδιών από την Κύπρο προς το εξωτερικό, καθώς και ταξιδιών από το εξωτερικό προς την Κύπρο σε ξενοδοχεία ή/και τουριστικά καταλύματα μέσω διοργανωτών ταξιδιών ή/και ιδιωτικών κρατήσεων απευθείας με τα ξενοδοχεία ή/και τουριστικά καταλύματα,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ως αποτέλεσμα των έκτακτων μέτρων που λήφθηκαν εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση της πανδημίας της νόσου COVID-19, διοργανωτές που εδρεύουν στην και λειτουργούν από την Κύπρο στον τομέα της κρουαζιέρας επηρεάζονται σε σημαντικό βαθμό από ακυρώσεις κρουαζιέρων και/ή πακέτων οργανωμένων ταξιδιών ή/και ακυρώσεις καταναλωτών,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η μη λήψη άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων θα οδηγήσει τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με διοργανώσεις ή που εκπροσωπούν διοργανωτές ταξιδιών και τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που έχουν πληγεί σε δυσανάλογο βαθμό από την έξαρση της πανδημίας της νόσου COVID-19 σε ακόμα πιο δυσχερή θέση, με κίνδυνο τον επηρεασμό τους ακόμη περισσότερο,
	ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, κρίνεται συνακόλουθα αναγκαία η λήψη έκτακτων μέτρων για σκοπούς στήριξης του τομέα του τουρισμού, ο οποίος έχει νευραλγική σημασία για την κυπριακή οικονομία κατά τη διάρκεια της έξαρσης της πανδημίας της νόσου COVID-19,
	Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Λήψης Έκτακτων Μέτρων στον Τομέα του Τουρισμού Νόμος του 2020.
Ερμηνεία.	2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-
	«αφερεγγυότητα» σημαίνει την κατάσταση κατά την οποία επιχείρηση αδυνατεί να αποπληρώσει όλα της τα χρέη, όπως αυτά προκύπτουν·
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L326, 11.12.2015, σ. 1.	«διοργανωτής» σημαίνει τον έμπορο που συνδυάζει και πωλεί ή προσφέρει προς πώληση πακέτα, είτε απευθείας είτε μέσω άλλου εμπόρου είτε από κοινού με άλλον έμπορο ή τον έμπορο που διαβιβάζει τα στοιχεία του ταξιδιώτη σε άλλον έμπορο σύμφωνα με το σημείο 2) στοιχείο β) σημείο ν) του Άρθρου 3 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302·
156(Ι) του 2013 49(Ι) του 2014.	«εκμίσθωση οχήματος χωρίς οδηγό» έχει την έννοια της εκμίσθωσης, όπως ο όρος αυτός ορίζεται στον περί της Εκμίσθωσης Οχημάτων χωρίς Οδηγό Νόμο·
30(Ι) του 2001 122(Ι) του 2001 139(Ι) του 2002 10(Ι) του 2003 80(Ι) του 2003 144(Ι) του 2004 117(Ι) του 2005	«επιχείρηση» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Ελέγχου των Κρατικών Ενισχύσεων Νόμου·

9(I) του 2007 82(I) του 2007 108(I) του 2009.	
	«εταιρεία κρουαζιέρας» σημαίνει επιχείρηση που δραστηριοποιείται στον τομέα του τουρισμού και έχει ως αντικείμενο την προώθηση και πώληση κρουαζιέρων και περιλαμβάνει τον διοργανωτή κρουαζιέρας που εδρεύει στην και λειτουργεί από την Κύπρο·
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L187, 26.6.2014, σ. 1.	«Κανονισμός (ΕΕ) 651/2014» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 651/2014 της Επιτροπής της 17 ^{ης} Ιουνίου 2014 για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την εσωτερική αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης»·
	«καταναλωτής» σημαίνει φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα·
	«κρουαζιέρα» σημαίνει την εκτέλεση περιηγητικών ταξιδίων από εταιρεία κρουαζιέρας με αποκλειστικό σκοπό τη θαλάσσια αναψυχή και την περιήγηση των μεταφερόμενων επιβατών από πλοία άνω των πεντακοσίων (500) κόρων και δεν περιλαμβάνει τα σκάφη αναψυχής·
195(I) του 2012 162(I) του 2013 9(I) του 2016.	«κυβερνητική εγγύηση» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί της Διαχείρισης του Δημόσιου Χρέους Νόμου·
34(I) του 2019 9(I) του 2020.	«ξενοδοχειακή επιχείρηση» σημαίνει ξενοδοχείο ή τουριστικό κατάλυμα σύμφωνα με τις διατάξεις του περί της Ρύθμισης της Ίδρυσης και Λειτουργίας Ξενοδοχείων και Τουριστικών Καταλυμάτων Νόμου·
Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L326, 11.12.2015, σ. 1.	«Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302» σημαίνει την πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τίτλο «Οδηγία (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25 ^{ης} Νοεμβρίου 2015 σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου»·
66(I) του 1997 74(I) του 1999 94(I) του 2000 119(I) του 2003 4(I) του 2004 151(I) του 2004 231(I) του 2004 235(I) του 2004 20(I) του 2005 80(I) του 2008 100(I) του 2009 123(I) του 2009 27(I) του 2011 104(I) του 2011 107(I) του 2012 14(I) του 2013 87(I) του 2013 102(I) του 2013 141(I) του 2013 5(I) του 2015 26(I) του 2015 35(I) του 2015 71(I) του 2015 93(I) του 2015 109(I) του 2015 152(I) του 2015 168(I) του 2015 21(I) του 2016 5(I) του 2017 38(I) του 2017 169(I) του 2017 28(I) του 2018 89(I) του 2018 153(I) του 2018 80(I) του 2019	«πιστωτικό ίδρυμα» σημαίνει αδειοδοτημένο πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από το άρθρο 2 του περί Εργασιών Πιστωτικών Ιδρυμάτων Νόμου, περιλαμβανομένου και υποκαταστήματος πιστωτικού ιδρύματος που κατέχει άδεια λειτουργίας από εποπτικές αρχές άλλων κρατών μελών για το οποίο η Κεντρική Τράπεζα ενεργεί ως αρμόδια αρχή κράτους μέλους υποδοχής, εξαιρουμένου υποκαταστήματος ιδρύματος τρίτης χώρας·